Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 21. novembra 2019 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dizajny – Nariadenie (ES) č. 6/2002 – Článok 90 ods. 1 – Predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení – Právomoc vnútroštátnych súdov prvého stupňa – Výlučná právomoc súdov uvedených v tomto ustanovení“

Vo veci C-678/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska) z 2. novembra 2018 a doručený Súdnemu dvoru 5. novembra 2018, ktorý súvisí s konaním:

Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory M. Vilaras (spravodajca), sudcovia S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe a N. Piçarra,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden, v zastúpení: R. van Peursem, splnomocnený zástupca,

– holandská vláda, v zastúpení: C. S. Schillemans a M. Bulterman, splnomocnené zástupkyne,

– Európska komisia, v zastúpení: É. Gippini Fournier a A. Nijenhuis, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 18. septembra 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: holandčina.

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 90 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142).

2 Tento návrh bol podaný v rámci kasačnej sťažnosti „v záujme zákona“, ktorú podal Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden (generálny prokurátor na Najvyššom súde Holandska, ďalej len „generálny prokurátor“) proti rozsudku sudcu rozhodujúceho o nariadení predbežných opatrení na Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko), ktorý bol vyhlásený 12. januára 2017 vo veci určenia súdov príslušných na nariadenie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení v oblasti dizajnov Spoločenstva.

Právny rámec

Právo Únie

3 V hlave IX nariadenia č. 6/2002 s názvom „Právomoc a postup v právnych konaniach týkajúcich sa dizajnov spoločenstva“ sa nachádza aj oddiel 2 s názvom „Spory týkajúce sa porušenia a platnosti dizajnu spoločenstva“, ktorý zahŕňa články 80 až 92 tohto nariadenia.

4 Článok 80 nariadenia č. 6/2002, nazvaný „Súdy pre dizajny spoločenstva“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty ustanovia na svojich územiach čo najmenší počet národných súdov a tribunálov prvej a druhej inštancie (súdy pre dizajn spoločenstva), ktoré vykonávajú funkcie ustanovené týmto nariadením.“

5 Článok 81 toho istého nariadenia s názvom „Právomoc nad porušením a platnosťou [Právomoc vo veciach porušenia a platnosti – *neoficiálny preklad*]“ stanovuje:

„Súdy pre dizajn spoločenstva majú výlučnú právomoc:

a) pre žaloby o porušenie a – ak sú prípustné podľa vnútroštátneho práva – žaloby ohľadne hroziaceho porušenia dizajnov spoločenstva;

b) pre žaloby o vyhlásenie o neporušení dizajnov spoločenstva, ak sú prípustné podľa vnútroštátneho práva;

c) pre žaloby o výmaz nezapísaného dizajnu spoločenstva;

d) pre protinávrhy na výmaz dizajnu spoločenstva predložené v súvislosti so žalobou podľa písmena a).“

6 Článok 90 uvedeného nariadenia, nazvaný „Predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení“, znie takto:

„1. Súdom členského štátu, vrátane súdov pre dizajn spoločenstva, je možné predložiť návrh na také predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, v súvislosti s dizajnom spoločenstva, ktoré sú prípustné podľa práva daného štátu v súvislosti s národným dizajnom, dokonca aj keď podľa tohto nariadenia má vo veci právomoc súd pre dizajn spoločenstva iného členského štátu.

…

3. Súd pre dizajn spoločenstva, ktorého právomoc je založená podľa článku 82 ods. 1, 2, 3 alebo 4, má právomoc udeliť [nariadiť – *neoficiálny preklad*] predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, ktoré sú s výhradou akéhokoľvek konania potrebného na uznanie a výkon podľa hlavy III Dohovoru o právomoci a výkone rozhodnutí uplatniteľné na území akéhokoľvek členského štátu. Žiaden iný súd nemá takúto právomoc.“

Holandské právo

7 Článok 3 wet tot uitvoering van de verordening van de Raad van de Europese Unie betreffende Gemeenschapsmodellen houdende aanwijzing van de rechtbank voor het Gemeenschapsmodel (Uitvoeringswet EG – verordening betreffende Gemeenschapsmodellen) (zákon, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady Európskej únie o dizajnoch spoločenstva a ktorým sa určuje súd pre dizajn Spoločenstva) zo 4. novembra 2004 (Stb. 2004, č. 573, ďalej len „zákon zo 4. novembra 2004“) stanovuje:

„Pre všetky žaloby v zmysle článku 81 nariadenia [č. 6/2002] je na prvom stupni výlučne príslušný Rechtbank Den Haag [súd v Haagu, Holandsko], a v konaniach o nariadení predbežného opatrenia sudca príslušný na rozhodovanie o predbežných opatreniach v rámci uvedeného súdu.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

8 Spin Master Ltd je podnik so sídlom v Toronte (Kanada), ktorý pôsobí v oblasti hračiek. Pod značkou „Bunchems“ uvádza na trh hračku pozostávajúcu z plastových guľôčok, ktoré možno navzájom spájať a existujú v ôsmich farbách. Tieto guľôčky umožňujú vytvárať rozličné formy a tvary.

9 Dňa 16. januára 2015 Spin Master zaregistrovala túto hračku pod svojím názvom ako dizajn Spoločenstva pod číslom 002614669-0002.

10 High5 Products BV je spoločnosť so sídlom vo Waalwijku (Holandsko), ktorá pod označením „Linkeez“ distribuuje hračku pozostávajúcu z plastových guľôčok, ktoré možno navzájom spájať a takisto existujú v ôsmich farbách.

11 Listom z 18. novembra 2016 Spin Master vyzvala High5 Products, aby ukončila porušovanie vyššie uvedeného dizajnu Spoločenstva.

12 Vzhľadom na to, že High5 Products na túto výzvu nereagovala, Spin Master predložila sudcovi príslušnému na rozhodovanie o predbežných opatreniach v rámci Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame) žalobu, ktorou sa domáha zákazu uvádzania hračky distribuovanej spoločnosťou High5 Products na trh.

13 Sudca príslušný na rozhodovanie o predbežných opatreniach v rámci Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame), voči ktorému bola vznesená námietka nedostatku právomoci, v rozsudku z 12. januára 2017 konštatoval, že má právomoc rozhodnúť o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý mu bol predložený. V tejto súvislosti vychádzal z okolnosti, že jednak mu holandské právo priznáva právomoc rozhodnúť o takomto návrhu založenom na dizajne zapísanom pre Benelux, a jednak článok 3 zákona zo 4. novembra 2004 neznamená, že by nemal mať právomoc v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia, v ktorom ide o podanie návrhu na zákaz obmedzený na územie Holandska, ako je návrh, ktorý mu bol predložený na rozhodnutie.

14 Dňa 31. augusta 2018 podal generálny prokurátor proti tomuto rozsudku kasačnú sťažnosť v záujme zákona na Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska) z dôvodu, že podľa jeho názoru má sudca príslušný na rozhodovanie o predbežných opatreniach v rámci Rechtbank Den Haag (súd v Haagu, Holandsko), ako súd určený podľa článku 80 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, výlučnú právomoc v oblasti dizajnov Spoločenstva, v rámci čoho je oprávnený nariadiť predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení.

15 Vnútroštátny súd uvádza, že otázkou, ktorá mu bola položená, je, či článok 90 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 bráni tomu, aby právna úprava členského štátu stanovovala, že výlučná právomoc súdov určených podľa článku 80 ods. 1 tohto nariadenia platí aj pre predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení podľa tohto článku 90 ods. 1.

16 Vnútroštátny súd zdôrazňuje skutočnosť, že holandský zákonodarca sa prijatím článku 3 zákona zo 4. novembra 2004 snažil zužitkovať osobitnú odbornosť Rechtbank Den Haag (súd v Haagu) a Gerechtshof Den Haag (Odvolací súd v Haagu, Holandsko) v oblasti duševného vlastníctva. Tento súd poznamenáva, že otázka výlučnej právomoci súdov určených podľa článku 80 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 na nariadenie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení viedla k rozdielnym posúdeniam v judikatúre a doktríne, a to aj v iných členských štátoch ako v Holandskom kráľovstve.

17 Uvedený súd si kladie otázku, aký výklad treba uplatniť so zreteľom na článok 90 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. Podľa prvého výkladu by tak normotvorca Únie zaviedol záväznú výnimku zo snahy, ktorá je inak vyjadrená v tomto nariadení, podporiť špecializáciu sudcov, pričom členské štáty nie sú oprávnené priznať súdom pre dizajn Spoločenstva výlučnú právomoc rozhodovať o všetkých návrhoch na nariadenie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení v oblasti dizajnov. Podľa druhého výkladu zámerom normotvorcu Únie bolo len umožniť členským štátom, aby vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch stanovili, že právomoc rozhodovať o tomto druhu návrhov sa priznáva aj iným súdom príslušným na prijímanie takýchto opatrení vo veciach týkajúcich sa národných dizajnov.

18 Počíta aj s možnosťou, podľa ktorej článok 81 nariadenia č. 6/2002 záväzne stanovuje internú príslušnosť súdov pre dizajn Spoločenstva pre žaloby uvedené v tomto článku, pričom článok 90 sa uplatňuje len na predbežné a ochranné opatrenia inej povahy.

19 Napokon vnútroštátny súd spresňuje, že zrušenie rozsudku v dôsledku kasačnej sťažnosti v záujme zákona, ktorú podal generálny prokurátor, nemá vplyv na právne postavenie účastníkov konania dotknutých týmto rozsudkom, pričom v tomto prípade sa diskusia týka len právnej otázky vznesenej v početných veciach, ktoré boli predmetom rozdielnych posúdení.

20 Za týchto podmienok Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 90 ods. 1 nariadenia č. 6/2002… vykladať v tom zmysle, že kogentne zveruje príslušnosť na nariadenie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení všetkým tam uvedeným súdom členského štátu alebo – úplne alebo sčasti – ponecháva na členské štáty, aby zverili príslušnosť nariadiť také opatrenia výlučne súdom, ktoré sú podľa článku 80 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 ustanovené ako súdy pre dizajn Spoločenstva (prvého alebo druhého stupňa)?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

21 Podľa informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom podanie kasačnej sťažnosti v záujme zákona patrí do výlučnej právomoci generálneho prokurátora a jeho cieľom je zrušenie súdneho rozhodnutia po tom, ako boli vyčerpané riadne opravné prostriedky, ktoré majú k dispozícii účastníci konania. Pokiaľ sa tejto sťažnosti vyhovie, predmetné súdne rozhodnutie sa zrušuje bez toho, aby došlo k zmene situácie *inter partes*.

22 Holandská vláda uvádza, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný, keďže vnútroštátny súd je povinný rozhodnúť o sťažnosti v záujme zákona podanej generálnym prokurátorom, ktorá je opravným prostriedkom smerujúcim k zabezpečeniu jednotnosti práva a jeho vývoja na vnútroštátnej úrovni.

23 Je potrebné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že hoci článok 267 ZFEÚ nepodmieňuje obrátenie sa na Súdny dvor kontradiktórnou povahou konania, v ktorom vnútroštátny súd formuluje prejudiciálnu otázku, vnútroštátne súdy sú oprávnené podať návrh na Súdny dvor len vtedy, ak na nich prebieha spor a pokiaľ majú o ňom rozhodnúť v rámci konania, ktoré má byť skončené rozhodnutím s charakterom súdneho rozhodnutia (rozsudky z 25. júna 2009, Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, body 33 a 34, ako aj zo 16. júna 2016, Pebros Servizi, C-511/14, EU:C:2016:448, bod 24).

24 V tejto súvislosti je dôležité, ako uviedol generálny advokát v bode 33 svojich návrhov, že súd, ktorý žiada o pomoc Súdneho dvora, vykonáva súdnu funkciu, a domnieva sa, že výklad práva Únie je potrebný na to, aby mohol vydať svoje rozhodnutie. Okolnosť, že situácia medzi účastníkmi sporu, ktorý je základom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, už nemôže byť zmenená na konci tohto konania, nemôže mať vplyv na tieto úvahy, ktoré sa týkajú povahy úloh vykonávaných vnútroštátnym súdom.

25 Okrem toho treba pripomenúť, že hoci slovné spojenie „vydanie jeho rozhodnutia“ v zmysle článku 267 ods. 2 ZFEÚ zahŕňa celé konanie vedúce k rozsudku vnútroštátneho súdu, toto slovné spojenie sa musí vykladať široko, aby sa vyhlo tomu, že množstvo procesných otázok sa bude považovať za neprípustné, čiže nebudú môcť byť vyložené Súdnym dvorom, a že Súdny dvor nebude môcť rozhodnúť o výklade všetkých ustanovení práva Únie, ktoré je vnútroštátny súd povinný uplatniť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júna 2015, Fahnenbrock a i., C-226/13, C-245/13, C-247/13 a C-578/13, EU:C:2015:383, bod 30, ako aj zo 16. júna 2016, Pebros Servizi, C-511/14, EU:C:2016:448, bod 28).

26 Z uvedeného vyplýva, že ak si súd, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok v zmysle článku 267 ZFEÚ, kladie otázku týkajúcu sa výkladu práva Únie v rámci kasačnej sťažnosti v záujme zákona, tento súd je povinný položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku bez ohľadu na okolnosť, že situácia *inter partes* sa po rozhodnutí Súdneho dvora v prejudiciálnom konaní nezmení.

27 Návrh na začatie prejudiciálneho konania je teda prípustný.

O prejudiciálnej otázke

28 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 90 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 má vykladať v tom zmysle, že stanovuje, že súdy členských štátov príslušné na nariadenie predbežných alebo ochranných opatrení v súvislosti s národným dizajnom majú tiež právomoc nariadiť takéto opatrenia v súvislosti s dizajnom Spoločenstva, alebo či členské štáty majú v tejto súvislosti úplnú alebo čiastočnú voľnosť priznať výlučnú právomoc iba súdom ustanoveným ako súdy pre dizajn Spoločenstva.

29 Článok 90 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 stanovuje, že súdom členského štátu, vrátane súdov pre dizajn Spoločenstva, je možné v súvislosti s dizajnom Spoločenstva predložiť návrh na také predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení, ktoré sú prípustné podľa práva daného štátu v súvislosti s národným dizajnom, dokonca aj keď podľa tohto nariadenia má vo veci právomoc súd pre dizajn Spoločenstva iného členského štátu.

30 Otázka vnútroštátneho súdu sa osobitne týka prvej časti tohto ustanovenia, a to určenia súdov, ktoré sú v rámci každého členského štátu príslušné na nariadenie predbežných a ochranných opatrení v súvislosti s dizajnom Spoločenstva.

31 Je potrebné pripomenúť, že na účely výkladu ustanovenia práva Únie je potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok z 22. júna 2016, Thomas Philipps, C-419/15, EU:C:2016:468, bod 18 a citovaná judikatúra).

32 Zo znenia článku 90 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 vyplýva, že osoba podliehajúca súdnej právomoci môže požiadať o nariadenie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení týkajúcich sa dizajnu Spoločenstva nielen súdy pre dizajn Spoločenstva členského štátu, ale aj akýkoľvek súd tohto štátu, ktorý je príslušný na prijatie takýchto opatrení týkajúcich sa národných dizajnov. V tejto súvislosti, ako uviedol generálny advokát v bode 41 svojich návrhov, použitie výrazu „vrátane“ potvrdzuje, že nemusí nevyhnutne ísť o špecializovaný súd.

33 Tento záver nie je spochybnený použitím pojmu „je možné“ v článku 90 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. Použitie tohto pojmu nemožno vnímať tak, že toto ustanovenie priznáva členským štátom voľnú úvahu, pokiaľ ide o zverenie právomoci vo veci predbežných a ochranných opatrení v súvislosti s dizajnom Spoločenstva. Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 66 svojich návrhov, výraz „je možné“ sa tak vzťahuje len na osoby podliehajúce súdnej právomoci, ktoré sa chcú obrátiť na súd na účely prijatia predbežného alebo ochranného opatrenia so zreteľom na niektorú zo žalôb uvedených v článku 81 nariadenia č. 6/2002.

34 Okrem toho, hoci holandská vláda tvrdí, že toto ustanovenie neupravuje vnútornú právomoc súdov v rámci členského štátu, ale spresňuje pravidlá medzinárodnej právomoci vo veciach predbežných a ochranných opatrení, z podrobného výkladu uvedeného ustanovenia vyplýva, že len jeho druhej časti, ktorá sama osebe nie je predmetom otázky položenej vnútroštátnym súdom, možno pripísať tento rozsah, ktorý nemá vplyv na otázku určenia súdov v rámci každého členského štátu, ktoré sú príslušné na nariadenie predbežných a ochranných opatrení v súvislosti s dizajnom Spoločenstva.

35 Navyše na rozdiel od toho, čo tvrdí táto vláda, konštatovanie uvedené v bode 32 tohto rozsudku je potvrdené kontextom, do ktorého patrí článok 90 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.

36 V tejto súvislosti treba uviesť, že toto ustanovenie je súčasťou hlavy IX uvedeného nariadenia, nazvanej „Právomoc a postup v právnych konaniach týkajúcich sa dizajnov spoločenstva“. Konkrétne sa nachádza v oddiele 2 tejto hlavy s názvom „Spory týkajúce sa porušenia a platnosti dizajnu spoločenstva“, ktorý obsahuje články 80 až 92 uvedeného nariadenia.

37 Zo všeobecnej štruktúry nariadenia č. 6/2002 pritom vyplýva, že ustanovenia obsiahnuté v tomto oddiele 2 obsahujú osobitné pravidlá súdnej právomoci v oblasti žalôb o porušenie alebo o výmaz dizajnov Spoločenstva. Tieto osobitné pravidlá sa tiež odlišujú od pravidiel právomoci charakteristických pre spory týkajúce sa iných dizajnov Spoločenstva, ako sú žaloby o porušenie a žaloby o výmaz, uvedené v oddiele 3 hlavy IX uvedeného nariadenia.

38 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí holandská vláda, predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení týkajúce sa dizajnu Spoločenstva uvedené v článku 90 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa jednak týkajú žalôb o porušenie alebo o výmaz uvedených v článku 81 tohto nariadenia a jednak ich môžu prijať súdy členského štátu, ktoré majú právomoc prijať takéto opatrenia v súvislosti s národnými dizajnmi.

39 V tejto súvislosti pôsobnosť článku 90 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 nemôže byť odlišná od pôsobnosti ostatných ustanovení oddielu 2 hlavy IX tohto nariadenia, keďže ako zdôrazňuje generálny advokát v bode 50 svojich návrhov, uvedený článok 90 ods. 1, rovnako ako články 82 až 89 daného nariadenia, odkazuje na žaloby uvedené v článku 81 toho istého nariadenia.

40 Takýto výklad článku 90 ods. 1 okrem toho zodpovedá cieľom, ktoré sleduje nariadenie č. 6/2002. Normotvorca Únie totiž zavedením súdov pre dizajn Spoločenstva v každom členskom štáte zamýšľal zaviesť špecializované súdy, ktoré majú právomoc v oblasti dizajnov Spoločenstva, aby prispel k jednotnému výkladu podmienok ich platnosti, ako uvádza odôvodnenie 28 tohto nariadenia.

41 Hoci sledovanie tohto cieľa jednotného výkladu je úplne dôvodné, pokiaľ ide o súdne konania, ktoré sa týkajú podstaty žalôb o porušenie alebo žalôb o výmaz, normotvorca Únie v odôvodnení 29 nariadenia č. 6/2002 tiež pripomenul, že výkon práv vyplývajúcich z dizajnu musí byť zaručený účinným spôsobom na celom území Únie. Preto sa mohol, pokiaľ ide o návrhy na nariadenie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení, ktoré sa týkajú porušenia alebo výmazu, odvolávať na požiadavky blízkosti a účinnosti.

42 Priznanie právomoci prijať takéto opatrenia akémukoľvek súdu členského štátu, ktorý má právomoc prijať opatrenia podobného charakteru, pokiaľ ide o národné dizajny, tak umožňuje rýchlo a účinne skončiť konanie, ktoré porušuje práva majiteľov dizajnu Spoločenstva.

43 Napokon účinok takýchto predbežných a ochranných opatrení je svojou povahou časovo obmedzený a ich nariadenie zo strany súdu príslušného v danej oblasti nemôže prejudikovať výsledok konania o žalobe o porušenie alebo o výmaz, ktorá bola začatá vo veci samej a ktorá patrí do výlučnej právomoci súdov pre dizajn Spoločenstva.

44 Z vyššie uvedeného vyplýva, že článok 90 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že stanovuje, že súdy členských štátov príslušné na nariadenie predbežných alebo ochranných opatrení v súvislosti s národným dizajnom majú právomoc nariadiť takéto opatrenia aj so zreteľom na dizajn Spoločenstva.

O trovách

45 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 90 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva sa má vykladať v tom zmysle, že stanovuje, že súdy členských štátov príslušné na nariadenie predbežných alebo ochranných opatrení v súvislosti s národným dizajnom majú právomoc nariadiť takéto opatrenia aj so zreteľom na dizajn Spoločenstva.

Podpisy